

[Carl F. Madsen.]

ikke bestride Rigtigheden heraf, dertil er mit Kendskab til disse Stater for ringe, men Rejsen derover er jo meget kostbar, og det vil derfor blive meget vanskeligt for danske Arbejdere, navnlig arbejdsløse, at skaffe de fornødne Midler til Rejsen og til Opholdet i den første Tid. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om Klimaet i Sydamerika passer for Arbejdere fra det nordlige Europa — der har været en Diskussion herom i det andet høje Ting. Klimaet er jo ret varmt, i hvert Fald nede ved Kysterne, men kommer man lidt op ad Bjergene, blot et Par Timers Kørsel, siges det, at Klimaet ikke er varmere, end at det nok vil kunne passe for Udvandrere. Under Diskussionen i det andet høje Ting blev der imidlertid ogsaa peget paa de Vanskeligheder, der vilde blive med Hensyn til Befordringsmidler og meget andet. Ikke desto mindre er man jo i det andet høje Ting kommet til det Resultat, at trods de Vanskeligheder, der vil være at overvinde, mener man, det vil være rigtigt at gaa til en Lovgivning som den foreliggende.

Med disse almindelige Betragtninger har jeg kun villet pege paa de store Vanskeligheder, som Udvandrere for Tiden vil støde paa; de betyder ikke, at jeg tager Afstand fra Lovforslaget, thi dets Indhold er, som jeg allerede har sagt, en betydelig Forbedring af den nugældende Lovgivning, og vi kan jo saa haabe paa, at det Tidspunkt, da en Del af dem, der føler Trang til at vandre ud til andre Steder i Haab om at skaffe sig bedre Forhold, kan gøre det, ikke maa være alt for fjern. Jeg vil samtidig gøre opmærksom paa, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg tillægger Bestemmelsen om Oprettelse af en Institution, som kan give Udvandrerne Mulighed for at træffe Beslutning om, hvorvidt de bør udvandre, og yde dem den størst mulige Bistand og Betyggelse under deres Rejse til fremmede Lande, den allerstørste Betydning.

Under Hensyn til den højtærede Ministers udførlige Omtale af Lovforslaget og den grundige Behandling, det har faaet i det andet høje Ting, skal jeg afstaa fra en nærmere Omtale af Sagen og slutte med at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Hendriksen: Selve Grundideen i det foreliggende Lovforslag: Oprettelsen af et Oplysningskontor for Udvandrere, et saakaldt Udvandringskontor, finder jeg god og rigtig. Det samme gælder stort set de

øvrige Bestemmelser vedrørende Udvandrere og Udvandringsforhold, dog med Undtagelse af Bestemmelsen i § 30, den Bestemmelse, som den højtærede Minister nys citerede, og som gaar ud paa, at der skal betales en Koncessionsafgift af Udvandringsagenten paa 1 pCt. af det Vederlag, som betales for Billetten herfra til det paa-gældende fremmede Land. I Realiteten vil der ikke blive Tale om en Koncessionsafgift; men om en Billetskat paa 1 pCt., som vil blive overvæltet paa Udvandrerne, og jeg finder det urimeligt og ubilligt at fordyre Billetten for Udvandrere, selv om det kun er med 1 pCt. Det siger sig selv, at Udvandringsagenterne af deres Vederlag ikke vil kunne afholde denne Koncessionsafgift eller Billetskat, thi Udvandringsagenterne faar sædvanligvis et Bruttovederlag paa 2½—5 pCt. af Billetsprisen, og hvis de heraf skulde betale den ene Procent som Koncessionsafgift, vil det altsaa sige, at de skulde betale 20—40 pCt. af deres Bruttoindtægt. Det er en urimelig Særbeskatning af dette Erhverv, og Erhvervet vil selvfølgelig ogsaa reagere ved at vælte Skatten over paa Udvandrerne, og dette vil efter min Mening ikke være rigtigt, da det i Virkeligheden vil komme til at virke som en Kopskat paa de, i hvert Fald for Hovedpartens Vedkommende, fattige Udvandrere. Jeg synes derfor, man i Udvalget maa prøve paa at finde andre Muligheder for Fremskaffelse af de Midler, der er nødvendige for at opretholde et Udvandringskontor.

Bestemmelserne rammer, saaledes som de er formuleret, baade Udvandrere og Passagerer, der tilfældigvis rejser med Skibe, som befordrer Udvandrere, men ikke Passagerer, der rejser med andre Skibe. Det forekommer mig noget inkonsekvent, at de, der rejser med Skibe, som ikke befordrer Udvandrere, ikke skal betale noget, medens de, der rejser med Skibe, som befordrer Udvandrere, i hvert Fald i sædvanligt Omfang, skal betale. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Socialminister, at man i det Udvalg, der nu vil blive nedsat, og som jeg er enig i maa arbejde hurtigt, endnu i den ellefte Time søger at finde andre Veje, ad hvilke de Penge, der her er Tale om, kan skaffes.

I øvrigt vil jeg i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser vedrørende den Tilføjelse til § 2, som er vedtaget i det andet høje Ting, sige, at den forekommer mig at være noget uklar. Der staar i denne Tilføjelse, at Bestemmelserne gælder ikke, for saa vidt Befordringen skal ske paa Skibe,